

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۶/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۲/۳۰

توسعه پایدار محله‌ای در چارچوب حکمرانی خوب شهری (مورد مطالعه: محلات منطقه شش شهرداری تهران)

آرام کریمی

کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی آمایش سرزمین، دانشگاه تربیت مدرس تهران

ثروت الله مرادی

کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی، تهران

نادر تابعی

دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز، تبریز

چکیده:

لحاظ شاخص‌های حکمرانی خوب شهری محله گاندی در رتبه اول و محله بهجت در رتبه آخر قرار دارد. همچنین از لحاظ شاخص‌های توسعه پایدار محله‌ای محله آرژانتین ساعی به عنوان پایدارترین محله و محله نصرت به عنوان ناپایدارترین محله معروفی شدنند. آزمون همبستگی پیرسون هم نشان می‌دهد که بین حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای در محلات منطقه ۶ رابطه معناداری وجود دارد. نتایج حاصل از آزمون رگرسیون چند متغیره نشان‌دهنده این امر است که در بین شاخص‌های حکمرانی خوب شهری، شاخص مشارکت بیشترین تاثیر را در توسعه پایدار محله‌ای دارند.

کلمات کلیدی: حکمرانی خوب شهری، پایداری محله‌ای،
VIKOR، منطقه شش تهران

امروزه نحوه مدیریت شهری می‌تواند در پایداری محلات تأثیر گذارد باشد. در حال حاضر رویکردی که به عنوان اثر بخش‌ترین، کم هزینه‌ترین و پایدارترین شیوه اعمال مدیریت شهری معرفی می‌شود «حکمرانی خوب شهری» می‌باشد. هدف کلی این پژوهش تحلیل الگوی حکمرانی خوب شهری در توسعه پایدار محله‌ای محلات منطقه شش تهران می‌باشد. روش تحقیق نوصیفی - تحلیلی است. به همین منظور ابتدا محلات منطقه شش به لحاظ شاخص‌های حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای با استفاده از مدل وزن دهی آنتروبی شانون و VIKOR مورد بررسی قرار گرفتند و در مراحل بعدی برای بررسی ارتباط بین پایداری محله‌ای و حکمرانی خوب شهری از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره بهره گرفته شد. نتایج حاصل از مدل VIKOR نشان می‌دهد که محلات منطقه ۶ از لحاظ حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای در وضعیت ضعیف و ناپایداری هستند و از

۱- مقدمه

به پیرو دستورالعمل ساماندهی مشارکت‌های اجتماعی در محلات، مدیریت محله به عنوان رکن اجرایی در سطح محله به عنوان یک رکن اجرایی در سطح محله متناسب با رکن مشورتی و نظارتی شورای ایاری ایجاد شده است (ذاکری، ۱۳۸۹: ۲۳). در واقع هدف توریک و کلان سیستم مدیریت شهری و شهرداری‌ها "تفویت فرایند توسعه پایدار شهری است"، به نحوی که زمینه و محیط مناسب برای زندگی راحت، امن و کارآمد شهر وندان به تناسب ویژگی‌های آنان و جامعه مربوطه فراهم شود. همچنین تاکید اصلی مدیریت شهری بر اتخاذ سیاست‌های مناسب در بخش‌های راهبردی برای ظرفیت سازی و توان بخشی در سطوح محلی به جای اجرای پروژه‌های عمران شهری است (بیگلری، ۱۳۹۰: ۴).

علیرغم پیشینه طولانی شهرنشینی وجود الگوهای سنتی اداره مشارکتی محله‌های شهری در ایران، پیروی از الگوهای مرکز برنامه‌ریزی و مدیریت شهری در دوره معاصر، امکان دخالت و مشارکت شهر وندان در اداره امور شهر را به آنها نداده است. این در حالی است که روز به روز بر پیچیدگی مسائل شهری و تنوع نیازهای شهرنشینان افزوده شده است. در چنین شرایطی نظام مدیریت شهری به منظور کاستن از آثار زیابار گسترش شهرنشینی و همچنین برای مقابله با دشواری‌های اداره شهرها، در جستجوی استفاده از مشارکت‌های مردمی و بهره‌گیری از مدیریت محله می‌باشد (مشکینی و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۳).

بنابراین در راستای رفع نارسایی‌های موجود توسعه اجتماعی و فضایی شهر مدیریت کلانشهری ایران و از جمله تهران مستلزم عینیت بخشیدن به مشارکت شهر وندان در ابعاد گوناگون است. مدیریت جدید شهری با محور قرار دادن محلات شهری قصد دارد با درک نیازهای شهر وندان محلی و با آگاه ساختن سطوح بالاتر از خواسته‌های آنان و به عبارتی دیگر همسو کردن آنها، هم مدیران شهر را در نیازهای ساکنان شهر یاری دهد و هم شهر وندان نیز به نحوی موثر در سرنوشت خود دخالت کنند و زمینه مساعدی را برای پایداری محله‌ای فراهم آورند.

با پیشینی استقرار بیش از ۶۶ درصد جمعیت جهان در شهرها تا سال ۲۰۲۰ میلادی، جهان در حال تبدیل به جهان شهری است (تفاوی و تاجدار، ۱۳۸۸: ۴۵). رشد سریع جمعیت و مرکز فراینده در شهرها بر دورنمای زندگی بیشتر انسان‌ها اثر گذار بوده است. این اثر گذاری در کشورهای در حال توسعه که به طور فرایندهای در معرض بحران‌های محیطی ناگوار هستند، بیشتر بوده است. الگوهای جاری مصرفی جمعیت، مرکز صنایع، فعالیت‌های اقتصادی، افزایش موتوریزاسیون، مدیریت ناکارآمد مواد زائد جامد و... در واقع اشاره‌ای هستند به این مشکلات محیطی که در آینده‌ای نه چندان دور، احتمالاً مشکلات شهری به دنبال خواهد داشت. (Munier, 2006: 90). چرا که شهر سیستمی است درنهایت پیچیدگی که به واسطه شرایط اجتماعی، اقتصادی، محیطی، ارتباطات و فرایندهایی از این قبیل شکل می‌یابد (Fragkou, 2002: 26). تلاش‌های فراوانی برای حل این مشکلات انجام گرفته است که دیدگاه توسعه پایدار ماحصل این تلاش‌ها می‌باشد. اندیشه محله پایدار نیز در دل توسعه پایدار و مباحث مربوط به آن شکل می‌گیرد و توسعه پایدار در مقیاس محله به معنای ارتقاء کیفیت زندگی در آن، شامل همه ویژگی‌های اجزای زیست محیطی، فرهنگی، سیاسی، اداری، اجتماعی و اقتصادی بدون ایجاد مانعی برای نسل‌های آینده می‌باشد (نوریان و عبدالله ثابت، ۱۳۸۸: ۵۶). در واقع توسعه پایدار محله‌ای عبارت است از فرایندهایی مبنی بر مشارکت داوطلبانه و خودجوشانه بین ساکنان یک محله در جهت بهبود شرایط فیزیکی، اجتماعی و اقتصادی (Chavis & Florin, 1990: 18). با توجه به این تعریف و به لحاظ اینکه حکمرانی خوب شامل گستره وسیعی از مشارکت‌ها و همکاری میان مردم، دولت و بخش خصوصی است (Smith, 1393: 277)، این رویکرد (حکمرانی خوب شهری) می‌تواند به عنوان فرآیندی مشارکتی در پایداری و توسعه محلات تأثیر گذار باشد و هدایت و توسعه همه‌جانبه و پایدار شهر را عهده‌دار باشد (حاتمی‌نژاد و شریف‌زاده اقدم، ۱۳۹۴: ۱۰۶). اکنون در ایران،

۱- وضعیت محلات ۱۸ گانه منطقه شش تهران به لحاظ شاخص‌های حکمرانی خوب شهری چگونه است؟

۲- وضعیت محلات ۱۸ گانه منطقه شش تهران به لحاظ شاخص‌های پایداری چگونه است؟

۳- آیا بین حکمرانی شهری و توسعه پایدار محله‌ای رابطه معنی‌داری وجود دارد؟

۴- سهم هریک از شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در پایداری محلات تا چه میزان است؟

۲- پیشینه تحقیق

در هر تحقیق علمی مطالعه و بررسی پژوهش‌های متناسب با موضوع مورد بررسی، لازم و ضروری است؛ چرا که بدون دستیابی به نتایج پژوهشی دیگران و توسعه و تکامل آنها، امکان رسیدن به پاسخ مناسب و تجزیه و تحلیل بهتر میسر نیست. در زمینه حکمرانی خوب شهری تاکنون تحقیقات زیادی در داخل و خارج از کشور انجام شده است که در جدول (۱) به چند مورد از مهمترین آنها اشاره می‌کیم

کلانشهر تهران، به عنوان پایتخت و با جمعیتی بالغ بر ۵ میلیون شهروند همانند بسیاری از شهرهای در حال توسعه امروزی به نوعی با مشکلات مشابه شهرهای توسعه یافته روبه رواست. در این میان منطقه شش شهرداری تهران، از سویی به دلیل قدیمی بودن منطقه و از سویی به دلیل استقرار در مرکزیت شهر تهران و همچوarی با با مرکز ثقل قدیمی شهر؛ یعنی محدوده بازار، میدان ارگ و تپخانه و همچنین تحت تاثیر توسعه شهری تهران در دهه‌های اخیر، به تدریج عرصه تحولات کالبدی، فضایی و سیاسی تأثیرگذار در سطح ملی و حتی بین‌المللی گردیده است و این امر محلات منطقه شش را دستخوش تغییرات قرار داده است. لذا با توجه به این مسائل و فقدان مدیریت آگاه، با ناپایداری‌های متعددی روبرو بوده است. لذا سعی این مقاله در این است که با در نظر گرفتن موارد فوق و با توجه به مشکلاتی خاصی که گریبانگیر شهر تهران و به خصوص منطقه ۶ می‌باشد، به شناسایی نقش حکمرانی خوب شهری در پایداری محلات منطقه شش که به نوعی از ضروری‌ترین موضوعات قابل بررسی در مدیریت شهری است پردازد. بنابراین این پژوهش به دنبال پاسخ به سوالات زیر است:

جدول (۱): پیشینه تحقیق

عنوان	پژوهشگر	نتایج
مشارکت و پاسخگویی در محیط پیرامون	هری بلایر (۲۰۰۰)	این مقاله مروی است بر شاخص‌هایی که از دهه ۱۹۵۰ تا ۱۹۹۰ استفاده شده است و تأکید می‌کند که باید به شهروندان این موقعیت داده شود تا در تصمیم‌گیری محلی که بر زندگی‌شان تأثیر دارد، دخالت داشته باشند.
طراحی شاخص‌های حکمرانی خوب شهری: ارزیابی اهمیت مشارکت شهروندی در ونکوور بزرگ	Kennedy (۲۰۰۶)	مشارکت انجمن‌های مختلف و اظهار نظر آزاد آنان در فرآیند انتخاب شهرداران و مقام‌های شهری می‌تواند عامل مؤثر و کارآمدی در زمینه بهبود مدیریت شهری باشد
ارتباط نقش قانون، حکمرانی خوب و توسعه پایدار محلی	موریتا و زلکه (۲۰۰۷)	حکمرانی خوب نقش بسیار مهمی در توسعه پایدار دارد به گونه‌ای که مدیریت مؤثر انسان، طبیعت و منابع مالی جهت عدالت و توسعه پایدار توسط آن انجام می‌شود و حکمرانی خوب، ترویج دهنده پاسخگویی، شفافیت، کارایی و نقش قانون در نهادهای عمومی در همه سطح است.
سسترهای مدیریتی لازم برای تحقق حکمرانی خوب شهری در محلات منطقه ۲۲ تهران	کمان‌رودی و جنگجو (۱۳۹۱)	گام‌های متعددی برای فراهم کردن زمینه‌های اولیه حکمرانی خوب شهری در شهرداری تهران برداشته شد، اما این اقدامات از برنامه‌ریزی منسجم و همگاری پایدار مدیریت شهری و دولت برخوردار نبوده است و این اقدامات به استقرار و ثبت سترهای مدیریتی لازم تحقق حکمرانی خوب منتهی نشده است.

وجود سطح نامناسب سه مؤلفه مشارکت، پاسخگویی و کارایی میان شهروندان و شهرداری برای استقرار حکمرانی خوب شهری	آدینهوند و همکاران (۱۳۹۲)	بررسی عملکرد محلات شهرداری در چهارچوب حکمرانی خوب شهری (بابلسر)
نتایج نشان می‌دهد که شاخص‌های موجود در پژوهش اثر قابل توجهی در افزایش پایداری زیست محیطی محله‌های شهری دارد. همچنین نتایج آنها بیانگر این امر است که مشارکت شهروندان در تصمیم گیری و مدیریت شهری مؤثر می‌باشد.	Sharifzadeh aghdam & Asghari zamani (۲۰۱۴)	ارزیابی مدیریتی مشارکتی در شکل گیری محله‌های شهری پایدار از نظر زیست محیطی
وجود رابطه معنادار توسعه محله‌ای و حکمرانی خوب شهری و شاخص‌های قانون‌مداری، پاسخگویی، مسئولیت‌پذیری، مشارکت و اجماع محوری را برای نیل به سطح خوب توسعه محله‌ای ضروری برمی‌شمارند.	موحد و همکاران (۱۳۹۴)	بررسی توسعه محله‌های شهری با تأکید بر الگوی حکمرانی خوب شهری مورد مطالعه (منطقه ۱۹ شهرداری تهران)
شاخص‌های بکار گرفته در پژوهش تاثیر معناداری بر پایداری محیطی محلات شهری دارد و به نقش کلیدی مشارکت شهروندان در تصمیم-گیری‌ها اشاره می‌کنند.	حاتمی‌زاد و همکاران (۱۳۹۴)	ارزیابی حکمرانی خوب در پایداری محله‌های شهری پیرانشهر

۳- مبانی نظری

۱-۳ حکمرانی خوب شهری

حد هماهنگ کننده و پاسدار قوانین محدود کند و از دخالت مستقیم آن در تصمیم گیری‌ها، اداره و اجرای امور مربوط به زندگی روزمره مردم بکاهد. از این توجه و تعمق در این الگو کمک زیادی به یافتن ترکیبی جدید از همکاری سه بخش دولت (تسهیل کننده فعالیت عمومی)، جامعه مدنی (مدافع حقوق شهری) و تقویت مشارکت مردمی) و بخش خصوصی شهری در تقویت مشارکت مردمی) و بخش خصوصی (عامل تولید در تقویت سرمایه گذاری‌ها و رشد تولید ناخالص ملی) در ارائه خدمات عمومی بهتر خواهد نمود (رفیعیان و حسین پور، ۱۳۹۰: ۵۲)

حکمرانی خوب تضمین احترام به حقوق انسانی و حاکمیت قانون؛ تقویت دموکراسی، ارتقای شفافیت و ظرفیت اداره عمومی است (Weiss, 2000:65). و منشاء قدرت و مشروعیت در حکمرانی شهری، تمام شهروندان و حضور آنها در همه صحنه‌ها و ارکان جامعه مدنی است (غفاری نسب، ۱۳۸۷: ۴۵۹).

۲-۳ اصول حکمرانی خوب شهری

در مورد اصول و شاخص‌های حکمرانی خوب شهری، آنچه اکنون عمومیت بیشتری داشته و روی آن اجماع بیشتری وجود دارد؛ شاخص‌هایی است که از طرف سازمان ملل آنها را معرفی نموده که به تفصیل در زیر بیان شده‌اند:

حکمرانی شهری بر خلاف مدیریت شهری، فرآیند مدیریتی است که به اتخاذ و حفظ زیربنایها و خدمات شهری می‌پردازد. حکمرانی شهری فرآیندی کاملاً سیاسی در نظر گرفته می‌شود. بنابراین حکمرانی شهری را می‌توان فرآیندی دانست که بر اساس کنش متقابل میان سازمان‌ها و نهادهای رسمی اداره شهر از یک طرف و سازمان‌های غیردولتی و تشکل‌های جامعه مدنی از طرف دیگر شکل می‌گیرد (نوبری و رحیمی، ۱۳۸۹: ۷) سازمان ملل حکمرانی خوب شهری را مشارکت همه شهروندان در تصمیم گیری‌ها می‌داند که نه تنها دولت بلکه همچنین شامل Roberts et al جامعه مدنی و بخش خصوصی می‌شود (2007:967). در ک و استنباط سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی از حکمرانی خوب شهری مطابق با تجربه عملکردی برنامه اسکان در دو دهه اخیر است. این تجربه بر این نکته تأکید دارد که در اداره امور شهرها نه تکنولوژی و نه حتی تخصص کافی نیستند. بلکه مدیریت مطلوب وجه ممیزه یک «شهر بروون گرا» یا شهری با مدیریت مطلوب در مقابل یک شهر با مدیریت نامطلوب یا «شهر منزوی» است (Ramakrishna, 2008: 8). در واقع حکمرانی شهری در بی‌آن است تا نقش دولت را در

* **مسئولیت پذیر بودن:** این معیار بر مسئول بودن و حساب پس دادن مسئولان و تصمیم‌گیران در قبال شهروندان استوار است (همان).

* **جهت گیری توافقی (اجماع محوری):** شهر، عرصه گروهها و منافع مختلف و گاه در حال سیزی با یکدیگر است. منظور از جهت گیری توافقی، تعدیل و ایجاد توافق میان منافع مختلف است. این کار مستلزم وجود ارتباط و تلاش میان سازمان‌های دولتی، شهروندان و سازمان‌های غیر دولتی است (برک پور، ۱۳۸۶: ۵۰۲).

* **عدالت:** منظور از عدالت، فرصت‌های مناسب برای همه شهروندان در زمینه ارتقای وضعیت رفاهی خود، تلاش در جهت تخصیص عادلانه منابع و مشارکت اشاره محروم در اعلام نظر و تصمیم گیری است (رهنما، ۱۳۸۹: ۲۰۹).

* **شفافیت:** شفافیت نقطه مقابل پنهان کاری در تصمیم‌گیری است. پنهان کاری، امکان بروز فساد در تصمیم‌گیری را افزایش می‌دهد؛ حال آنکه شفافیت مانع از گسترش آن می‌شود. این معیار بر گردش آزاد اطلاعات و سهولت دسترسی آسان به آن، وضوح اقدامات و آگاهی مستمر شهروندان از روندهای موجود استوار است (برک پور و اسدی، ۱۳۸۹: ۱۸۸).

* **مشارکت:** منظور از مشارکت، قدرت تاثیر گذاران بر تصمیم‌گیری‌ها و سهیم شده شهروندان در قدرت است. مشارکت فقط به حمایت مردم از تصمیم‌گیران و تایید ساست آنها محدود نمی‌شود، بلکه فرایندی است که در آن شهروندان و مسئولان در تصمیم گیری شهری سهیم می‌شوند (تقوایی و تاجدار، ۱۳۸۸: ۵۴).

* **پاسخگویی:** پاسخگویی از طریق فرایندهای انتخاب صاحبان قدرت و همین طور از طریق رویه‌های تعیین می‌گردد که بدان طریق، فرایند تصمیم‌سازی عمومی و نتایجی که آن‌ها به وجود می‌آورند در راستای تعاملات عمومی و بازخورد آنها مورد حمایت قرار می‌گیرند (UNDP, 2002: P 3).

* **قانونمندی:** برقراری شرایط و زمینه‌های لازم برای تعامل بین عناصر مدیریت شهری که شامل شهروندان، نهادهای اداره کننده شهر، شورای اسلامی و بخش خصوصی است و نیازمند قرارگرفتن بر مدار قانونمندی است (صرفی و عبدالهی، ۱۳۸۷: ۱۵).

* **اثر بخشی و کارایی:** این معیار بر استفاده مناسب از منابع موجود برای تأمین نیازهای شهروندان، ارائه خدمات شهری و رضایت مردم استوار است (ابراهیم زاده و اسدیان، ۱۳۹۲: ۲۲).

جدول (۲): شاخص‌های حکمرانی خوب شهری

UNCHS	بانک جهانی	جان فریدمن	UNDP/TUGI
تمرکز زدایی منابع و اختیارات	مشارکت		مشارکت
دسترسی برابر به منابع و اختیارات		فراگیری و شمولیت	برابری
شفافیت	شفافیت		شفافیت
پاسخگویی	پاسخگویی عمومی		پاسخگویی
			حاکمیت قانون
مداخله مدنی و شهروندی	حساسیت در برابر نیاز فقرا	پاسخ دهی	پاسخ دهی
		مدیریت غیر خشن	وفاق گرایی
کارایی	مدیریت عمومی قوی، اثربخشی هزینه		اثر بخشی و کارایی
بینش استراتژیک، پایداری، امنیت		رهبری سیاسی	بینش استراتژیک

شکوهی و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۰

-۱- دارای معیارهای مخصوص به خود می‌باشد: بعد فرهنگی -

اجتماعی شامل معیارهای هویت، سرزندگی، امنیت و ایمنی و احساس تعلق مکانی می‌باشد. **بعد اقتصادی** شامل معیارهای ارزش زمین، نظام فعالیت و اشتغال می‌باشد. **بعد زیست محیطی** نیز شامل معیارهای وجود فضای سبز محله‌ای، تراکم و ظرفیت قابل قبول تحمل محله، نظافت و پسماند، آلودگی‌های صوتی، و هواء، دید و منظر می‌باشد (ییگلری، ۱۳۸۹: ۷۶). در این قسمت به برخی از معیارها که دارای اهمیت بیشتری هستند با تفصیل بیشتر پرداخته می‌شود:

-۴- توسعه پایدار محله‌ای

با مطرح شدن محله به عنوان سلول زندگی شهری تحقق توسعه پایدار نیز تنها در قالب توسعه محله‌ای و در مقیاس محلی دنبال شد بنابراین محلات بهترین نقطه شروع حرکت به سوی پایداری محسوب می‌گردد و یقیناً تمام حاکمان عمیقاً به ارزش دموکراسی محلی آگاهی و باور دارند در دست یابی به پایداری شهرها نقش مهمی را ایفا می‌کند. ابعاد پایداری بر پایه فصول دستور کار ۲۱ عبارتند از ابعاد فرهنگی - اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و کالبدی - نهادی (Gulland and Akcakaya, 2001) که هر کدام از این ابعاد در سطح محله

جدول (۳): شاخص‌های توسعه پایدار محله‌ای

شاخص	متغیر
هویت	وضوح در در کم از محله، مدت اقامت در محله، پیوند بین عناصر و اجزاء با سایر رویدادها (لينچ، ۱۳۷۸: ۱۶۷). میزان علاقه به ترک محله، زیباسازی فضاهای موجود، میزان فرسودگی بافت (شکوهی و حسینی، ۱۳۹۴: ۱۳۶).
عدالت اجتماعی	توزيع فضایی عادلانه خدمات و امکانات، حفظ منافع گروه‌های مختلف، توزیع بهینه منابع شهری، وضعیت دسترسی به امکانات و خدمات (نظم فر و همکاران، ۱۳۹۳: ۹۲).
مشارکت	توانمند سازی، احساس تعلق شهروندان، مشارکت در ارتقای سطح امنیت، مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی و مشارکت زنان در طرح‌های توسعه شهری (ماجدی و همکاران، ۱۳۹۴: ۵).
منظر شهری	سازگاری از لحاظ سبک، وحدت رنگ، مرمت ساختمان‌های هویت دار، وحدت بصری در چشم انداز بیرونی، ساماندهی تبلیغات در سطح محله (شکوهی و حسینی، ۱۳۹۴: ۱۳۶).
رضایتمندی	رضایت از وضعیت اقتصادی، رضایت از توزیع خدمات و امکانات، رضایتمندی از سکونت در محله، رضایتمندی از سازمان‌های مرتبط با شهر و...
زیست محیطی	کیفیت هواء، میزان آلودگی صوتی، کیفیت منابع ساختمانی، میزان فضای سبز محله، جمع آوری زباله

محلات ۱۸ گانه منطقه شش تهران می‌باشد. در این تحقیق برای برآورد حجم نمونه از فرمول کوکران استفاده شده است. بر اساس فرمول مذکور حجم نمونه ۳۲۸ پرسشنامه خواهد بود. نحوه توزیع پرسشنامه در سطح منطقه بدین شکل است که بر

-۴- روش تحقیق

رویکرد حاکم بر این تحقیق توصیفی - تحلیلی است. برای جمع آوری داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز از بررسی‌های اسنادی و کتابخانه‌ای استفاده شده است. جامعه آماری در این پژوهش

ویکور استفاده شد لذا پرسشنامه مربوطه بر اساس ۸ شاخص حکمرانی خوب شهری و ۱۶ شاخص توسعه پایدار محله‌ای در چهار بعد اقتصادی، فرهنگی - اجتماعی، زیست‌محیطی طراحی شده است (جدول ۴).

اساس سهم درصدی محلات ۱۸ گانه از کل جمعیت منطقه، پرسشنامه در میان آنها توزیع شده است. انتخاب نمونه‌ها با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی به تفکیک محله‌های منطقه صورت گرفته است. جهت سنجش حکمرانی خوب شهری و پایداری محلات از تکنیک وزن‌دهی آنتروپی شانون و تکنیک

جدول (۴): شاخص‌های مورد استفاده در این پژوهش

بعاد و شاخص‌های توسعه پایدار محله‌ای			
بعد کالبدی	بعد اقتصادی	بعد زیست‌محیطی	بعد فرهنگی - اجتماعی
پویایی و سازگاری	ارزش زمین	آلودگی هوا، صوتی، بصری	هویت
خوانایی	نظام فعالیت	نظافت و پسماند	امنیت و ایمنی
تنوع	اشغال و درآمد	ظرفیت قابل تحمل	سرزندگی
دسترسی		فضای سبز	تعلق خاطر مکانی
شاخص‌های حکمرانی خوب شهری			

۱- مشارکت ۲- پاسخگویی ۳- قانونمندی ۴- اثر بخشی و کارایی ۵- مسئولیت‌پذیر بودن ۶- جهت‌گیری توافقی (اجماع محوری): ۷- عدالت ۸- شفافیت

منبع: نگارندگان

■ محاسبه شاخص ویکور که همان امتیاز نهایی هر گزینه و کمتر بودن آن، مطلوب‌تر است، با استفاده از رابطه زیر به دست می‌آید (Oprićovic, and Tzeng, 2006)

$$Q_j = v \cdot \frac{S_j - S^-}{S^* - S^-} + (1-v) \cdot \frac{R_j - R^-}{R^* - R^-}$$

که در آن

$$S^* = \min s_j, S^- = \max S_j$$

$$R^* = \min r_j, R^- = \max R_j$$

V ضریبی است که اهمیت هر یک از اجزای رابطه فوق را نشان داده، اغلب برابر ۰/۵ است، البته در برخی از مطالعات، این ۷ بدین صورت است که هر چه V کمتر باشد، به نظرهای انفرادی بیشتر اهمیت داده می‌شود (مانند حالت‌هایی که حق رد کردن (وتو) در تصمیم گیری وجود داشته باشد) و بر عکس، هر چه مقدار V بزرگ‌تر باشد به نظر جمعی، توجهی بیشتر خواهد شد.

عبارت دیگر:

اگر $V > 0.5$ به معنی حداقل توافق Qاگر $V < 0.5$ به معنی حداقل توافق Qاگر $V=0.5$ به معنی توافق گروهی برابر

الگوریتم مدل تحلیلی VIKOR

همان طور که در بالا ذکر شد در این پژوهش از مدل تصمیم‌گیری چند معیاره VIKOR استفاده شده است که به صورت اجمالی تشریح می‌شود و به ساختار کلی آن پرداخته می‌شود.

گام‌های روش ویکور به طور خلاصه در زیر آورده شده است:

■ محاسبه ماتریس نرمال، (البته در برخی از مطالعات، این گام محاسبه نمی‌شود و مستقیم با اعداد غیر نرمال الگوریتم ادامه می‌یابد).

■ محاسبه ایده‌ال مثبت (f_i^+) و منفی (f_i^-)

$$f_i^* = \max_j f_{ij}; \quad f_i^- = \min_j f_{ij}$$

■ محاسبه شاخص مطلوبیت (S) و شاخص نارضایتی (R) برای هر گزینه

$$S_j = \sum_{i=1}^n w_i \cdot \frac{f_i^* - f_{ij}}{f_i^* - f_i^-}; \quad R_j = \max_i \left[w_i \cdot \frac{f_i^* - f_{ij}}{f_i^* - f_i^-} \right]$$

Wj وزن معیار j است.

دیگران، ۱۳۹۰: ۴۷). این منطقه شامل ۶ ناحیه و ۱۸ محله می‌باشد و به لحاظ موقعیت جغرافیایی، از سمت شمال به منطقه سه، از جناب شرق به منطقه هفت، از سمت جنوب به مناطق ۱۰، ۱۱، ۱۲ و از طرف غرب به منطقه ۲ محدود می‌گردد (شکل ۱). منطقه شش در وضع موجود با تراکم خالص جمعیتی ۱۰.۸ نفر در هکتار به عنوان یکی از مهمترین مناطق شهر تهران جایگاهی رفیع در تحولات شهری تهران داشته و دارد. اولین گام‌های شکل‌گیری این منطقه در فاصله سال‌های ۱۳۱۰ - ۱۳۲۰ و با تخریب باروهای ناصری در مسیر خندق شمالی تهران و با احداث خیابان تهران به طول پنج کیلومتر، برداشته شده است.

توسعه این منطقه از همان زمان با استقرار و مکان‌گیری بسیاری از عناصر حکومتی و آموزشی و فرهنگی، به نوعی پذیرای اشاره تصمیم‌ساز سیاسی و اجتماعی بوده و در نتیجه منشاء تأثیرات اساسی در تحولات بعدی و ساختار شهر تهران بوده است (اژنگ، ۱۳۹۰: ۶۹). مجموع عوامل ذکر شده باعث شده است که منطقه ۶ به عنوان قلب پنده پایتحت، شرایط بسیار ویژه‌ای داشته باشد و مطالعه موردي در این منطقه از شهرداری شهر تهران صورت بگیرد.

■ به دست آوردن سه فهرست مرتب شده از S و R و Q جواب بهینه (سازشی) گزینه‌ای هست که کمترین Q را دارد، اگر دو شرط وجود داشته باشد:

الف) شرط اول برقراری رابطه زیر است:

$$Q(A^{(1)}) - Q(A^{(1)}) \geq DQ$$

که در آن $A^{(1)}$ و $A^{(2)}$ به ترتیب، گزینه‌های اول و دوم هستند و $DQ = \frac{1}{(i-1)} DQ$ و i تعداد آلتنتایوها است.

در صورت نقض شرط اول هر دو گزینه در مجموعه جواب بهینه قرار می‌گیرند.

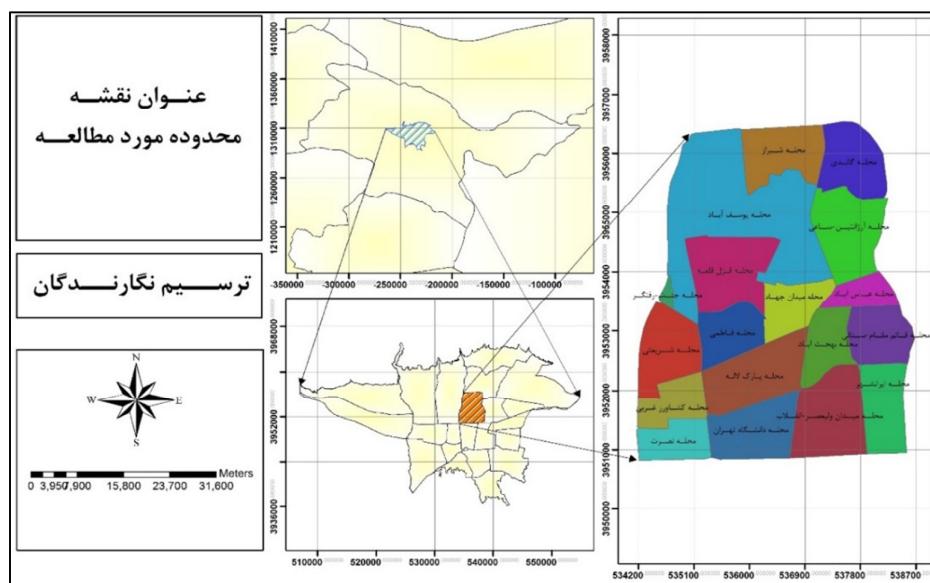
ب) شرط دوم، این است که $A^{(1)}$ باید همچنین از نظر S یا R نیز بهترین رتبه را داشته باشد.

در صورت نقض شرط دوم، مجموعه جواب بهینه، گزینه اول تا m ام را شامل خواهد شد به طوری که m باید در شرط زیر صدق کند.

$$Q(A^{(m)}) - Q(A^{(1)}) < DQ$$

۵- محدوده مورد مطالعه

منطقه شش یکی از مناطق نسبتاً قدیمی شهر تهران به حساب می‌آید. مساحت آن معادل ۲۱۳۳۸.۴۵ هکتار است و حدود ۳.۳ درصد از سطح شهر را شامل می‌گردد (شجاع عراقی و

شکل (۱): نقشه موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

۶- یافته‌های تحقیق

توسعه پایدار محله‌ای، ابتدا شاخص‌های موجود برای سنجش پایداری محله‌ای براساس مطالعات و تحقیقاتی که در زمینه پایداری محله انجام شده بودند گردآوری شدند سپس شاخص‌های انتخاب شدند که قابل اندازه‌گیری بودند که این شاخص‌ها در چهار بعد اقتصادی، فرهنگی - اجتماعی، زیست محیطی و کالبدی است. سپس با استفاده از تکنیک VIKOR محلات مورد نظر از لحاظ شاخص‌های پایداری منتخب در سه سطح پایدار، نیمه‌پایدار و ناپایدار دسته‌بندی شدند این دسته بندی براساس میانگین ضریب Q در مدل ویکور است (جدول ۵) از آنجا که در مدل مورد نظر جواب بهینه (سازشی) گزینه‌ای هست که کمترین Q را دارد بنابراین هرچه امتیاز نهایی محلات کمتر از میانگین باشد به پایداری نزدیکترند.

برای اینکه وضعیت حکمرانی خوب شهری در سطح محلات ۱۸ گانه منطقه شش با دقت بیشتری مورد بررسی قرار گیرد، هریک از شاخص‌ها براساس روش آنتروپی شانون وزن دهی شدند. در واقع وزن هریک از شاخص‌ها در رتبه‌بندی آنها دخالت داده شده تا رتبه‌بندی به صورت علمی تر صورت پذیرد. پس از مشخص کردن وزن هریک از شاخص‌ها از تکنیک VIKOR برای رتبه‌بندی محلات ۱۸ گانه منطقه شش تهران استفاده شد. براساس میانگین امتیاز نهایی (Q) VIKOR (Q) محلات محدوده مورده مطالعه به سه طبقه محلات با حکمرانی ضعیف (بیشتر از حد میانگین Q) محلات با حکمرانی متوسط (برابر یا کمی کمتر از میانگین Q) و محلات با حکمرانی خوب (نزدیک به مینیمم) دسته‌بندی شدند (جدول ۵). همچنین به منظور آزمون فرضیه دوم و سنجش

جدول (۵): طبقه‌بندی وضعیت حکمرانی خوب شهری و پایداری محلات براساس میانگین Q

طبقه‌بندی حکمرانی	
ارزش گذاری	وضعیت حکمرانی
بیشتر از ۰.۴۱۷	حکمرانی ضعیف
از ۰.۴۱۶ تا ۰.۲۷۸	حکمرانی متوسط
کمتر از ۰.۲۷۷	حکمرانی خوب

طبقه‌بندی پایداری محله	
ارزش گذاری	وضعیت پایداری
کمتر از ۰.۲۷۲	پایدار
از ۰.۴۰۷ تا ۰.۲۷۲	نیمه پایدار
بیشتر از ۰.۴۰۸	ناپایدار

منبع: نگارنده‌گان

محلات مشخص می‌گردد و بر اساس نمرات بدست آمده اقدام به تهیه نقشه وضعیت حکمرانی محلات براساس شاخص‌های منتخب می‌گردد (جدول ۶).

بنابراین با توجه جدول بالا اقدام به سنجش محلات براساس تکنیک ویکور شده است و محلات مورد نظر در سه گروه از نظر حکمرانی و پایداری دسته بندی می‌شوند و بر اساس جایگاه نمرات بر اساس تقسیم‌بندی بالا سطوح حکمرانی

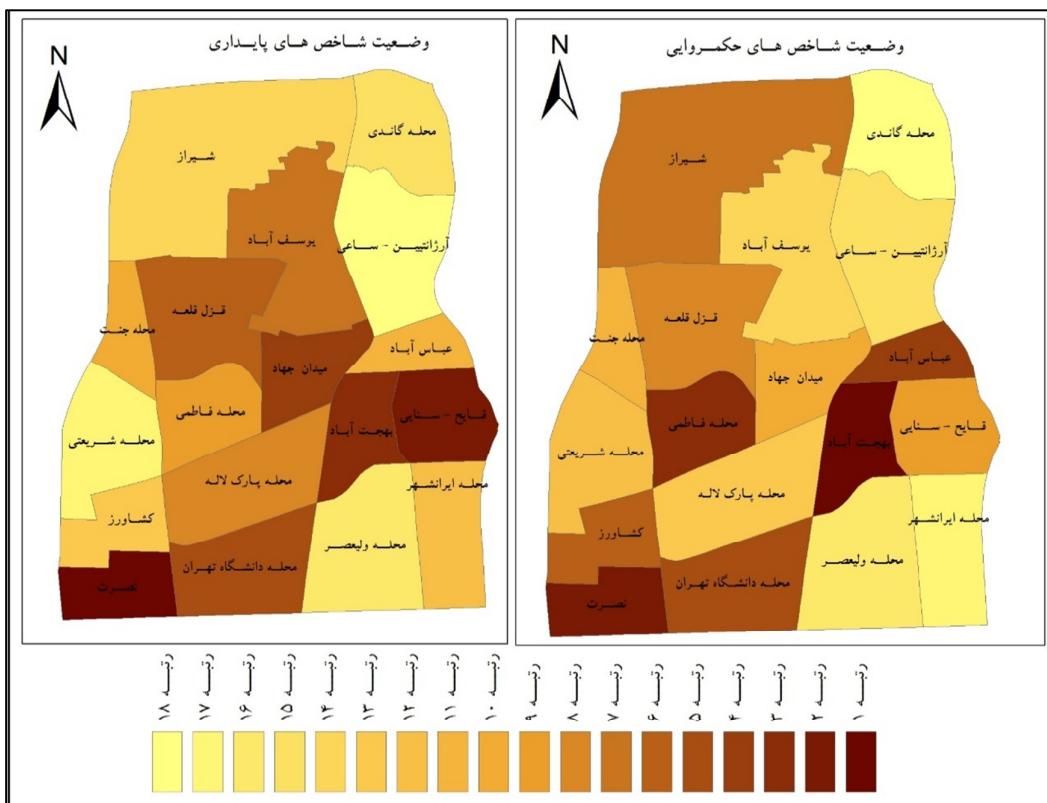
جدول (۶): رتبه بندي و وضعیت حکم‌روایی خوب شهری و پایداری محله‌ای محلات ۱۸ گانه منطقه شش براساس مدل VIKOR

نام محله	Q ضریب (حکم‌روایی)	رتبه حکم‌روایی	وضعیت حکم‌روایی ضعیف	ضریب (پایداری)	رتبه پایداری	وضعیت پایداری
عباس آباد	0.636	15	حکم‌روایی ضعیف	0.330	۸	نیمه پایدار
آرژانتین - ساعی	0.135	۴	حکم‌روایی خوب	0.000	۱	پایدار
بهجهت آباد	0.942	18	حکم‌روایی ضعیف	.618	۱۶	نایپایدار
دانشگاه تهران	0.634	14	حکم‌روایی ضعیف	0.567	۱۴	نایپایدار
فاطمی	0.792	16	حکم‌روایی ضعیف	0.378	۱۰	نیمه پایدار
گاندی	0.000	۱	حکم‌روایی خوب	0.2330	۴	پایدار
قائم سنتایی	0.424	10	حکم‌روایی ضعیف	0.952	۱۷	نایپایدار
قرل قلعه	0.453	11	حکم‌روایی ضعیف	0.520	۱۳	نایپایدار
ایرانشهر	0.004	۲	حکم‌روایی خوب	0.282	۷	نیمه پایدار
رفتگر - جنت	0.327	8	حکم‌روایی متوسط	0.331	۹	نیمه پایدار
کشاورز غربی	0.613	13	حکم‌روایی ضعیف	0.282	۶	نیمه پایدار
ولیعصر	0.097	۳	حکم‌روایی خوب	0.187	۳	پایدار
میدان جهاد	0.329	9	حکم‌روایی متوسط	0.570	۱۵	نایپایدار
نصرت	0.858	17	حکم‌روایی ضعیف	1.000	۱۸	نایپایدار
پارک لاله	0.259	6	حکم‌روایی خوب	0.379	۱۱	نیمه پایدار
شریعتی	0.276	7	حکم‌روایی خوب	0.044	۲	پایدار
شیراز	.507.	۱۲	حکم‌روایی ضعیف	0.236	۵	پایدار
یوسف آباد - امیر آباد	0.222	5	حکم‌روایی متوسط	0.426	۱۲	نایپایدار

منبع: نگارندگان

براساس جدول فوق ۹ محله یعنی ۵۰ درصد محلات از لحاظ حکم‌روایی خوب شهری در وضعیت ضعیفی قرار دارند و محلات جنت - رفتگر، میدان جهاد و یوسف آباد یعنی ۱۶ درصد در وضعیت حکم‌روایی متوسط و محلات آرژانتین، گاندی، ایرانشهر، میدان انقلاب، پارک لاله و شریعتی یعنی ۳۳ درصد محلات در حالت حکم‌روایی خوب و عالی قرار دارند. بنابراین از آنجایی که بیشترین محلات منطقه شش در وضعیت حکم‌روایی ضعیف هستند فرضیه اول تایید می‌شود. لازم به ذکر است در میان محلات ۱۸ گانه منطقه شش، محله گاندی از لحاظ حکم‌روایی خوب شهری در رتبه اول و محله بهجهت آباد در رتبه آخر قرار داشت.

سنجهش پایداری محلات محدوده مورد مطالعه حاصل از مدل ویکور نشان می‌دهد که ۵ محله (محلات آرژانتین - ساعی،

شکل (۲): وضعیت شاخص‌های حکمرانی و پایداری محله‌ای در مناطق ۱۸ گانه محلات منطقه شش منبع نگارندگان

معنی‌داری وجود دارد ($P < .05$)، ضریب همبستگی بین حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای برای با $.17$ و مثبت است که بدین معناست که با بهبود یافتن حکمرانی خوب شهری، پایداری محله‌ای نیز بهبود می‌یابد. و بالعکس با کاهش سطح حکمرانی خوب شهری، سطح پایداری محلات کاسته می‌شود (جدول ۷).

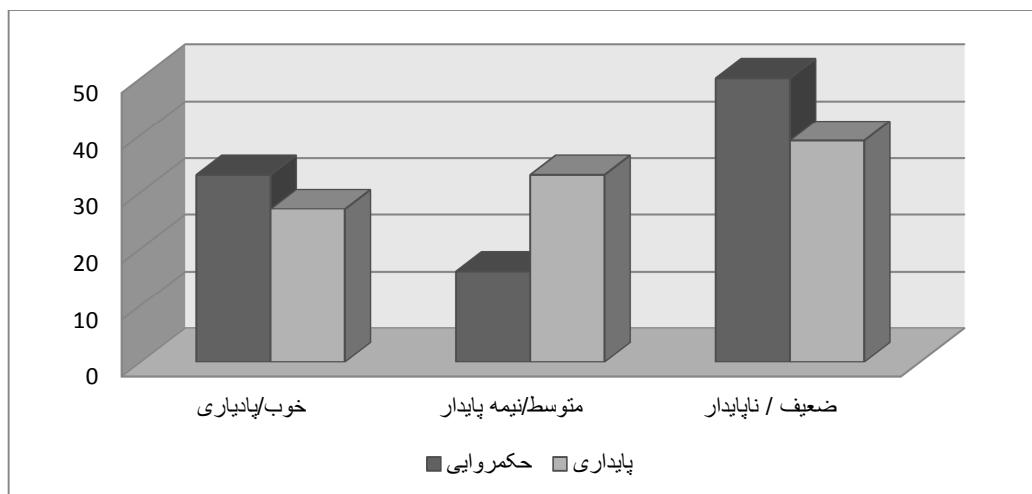
پس از آگاهی و شناخت از وضعیت پایداری و حکمرانی در محلات ۱۸ گانه منطقه شش و رتبه‌بندی آنها، برای آزمون فرضیه سوم که هدف آن شناختن رابطه بین دو متغیر (حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای)، جهت رابطه و شدت رابطه است، از ضریب همبستگی پرسون استفاده شد. نتایج نشان می‌دهد که بین میزان حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای رابطه

جدول (۷): آزمون همبستگی پرسون بین حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای

سطح معناداری (P- Value)	ضریب همبستگی	نوع رابطه
.۰۰۸	.۱۷	حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای

منبع: نگارندگان

نمودار زیر نیز این امر را ثابت می‌کند به طوری که حکمرانی خوب شهری در وضعیت خوبی بوده، محلات نیز پایدار بوده‌اند و بر عکس در اکثر محلاتی که از لحاظ حکمرانی خوب شهری در وضعیت ناپایدار بودن، ناپایدار بودند (نمودار ۱).

نمودار (۱): وضعیت حکمرانی خوب شهری و پایداری محله‌ای

پایدار محله‌ای رابطه معناداری دارد. همان‌گونه که مشاهده می‌کنید بر طبق نتایج بدست آمده از آزمون همبستگی پیرسون، بین دو متغیر توافق جمعی و پایداری محله همبستگی معناداری ($P < .05$) وجود ندارد. به عبارت دیگر بدین دلیل که سطح معنی داری بدست آمده بیشتر از مقدار مفروض $.05$ است، در نتیجه از جنبه آماری دو متغیر فوق با هم رابطه ندارند.

در سطح خردتر، برای اینکه تحلیل داده‌ها در سطح شاخص‌ها هریک از دو متغیر فوق انجام جدول (۸) طراحی می‌گردد. براساس داده‌های حاصل از این جدول، تحلیل همبستگی بین هریک از شاخص‌های حکمرانی خوب شهری (متغیر مسقل)، با پایداری محله (متغیر وابسته) انجام شده است. همان‌طور که در جدول زیر نشان داده شده است به غیر از شاخص توافق جمعی، بقیه شاخص‌های حکمرانی خوب شهری با توسعه

جدول (۸): تحلیل همبستگی بین متغیرهای حکمرانی خوب و ابعاد پایداری در محلات ۱۸ گانه منطقه شش

حکمرانی خوب شهری	پایداری محله	معناداری	ضریب همبستگی
/۰۰۰	/۱۰۸	/۰۰۰	/۰۰۰
/۰۲۸	/۰۰۸	/۰۲۳	-/۰۲۵

منع: نگارندگان

در ادامه به کمک آزمون رگرسیون چندمتغیره به بررسی تاثیر همزمان شاخص‌های مشارکت، پاسخگویی، مسئولیت‌پذیری، شفافیت، قانونمندی، عدالت و کارایی و اثر بخشی می‌پردازیم. لازم به ذکر است که در آزمون رگرسیون تنها از متغیرهایی به عنوان پیش‌بین استفاده می‌شود که با متغیر وابسته (توسعه پایدار محله‌ای) رابطه معنی داری داشته باشند. در نتیجه از متغیر توافق آزمون رگرسیون نیز روش گام به گام (Stepwise) است

جدول (۹): آزمون رگرسیون چندگانه: تاثیر شاخص‌های حکمرانی خوب شهری بر توسعه پایدار محله‌ای

R ²	متغیر وابسته	متغیر مستقل	B	SE	Beta	سطح معنی داری	R ²
/.۳۵	مقدار ثابت	-.۰۵۹۶	.۰۳۵۱				توسعه پایدار محله‌ای
	مشارکت	.۰۴۸۶	.۰۰۶۶	.۰۳۵۷			
	کارایی و اثر بخشی	.۰۲۹۹	.۰۰۴۲	.۰۳۱۹			
	عدالت	.۰۲۲۱	.۰۰۶۳	.۰۱۷۱			
	شفافیت	.۰۱۲۳	.۰۰۴۲	.۰۱۳۶			
	مسئولیت پذیری	.۰۰۵۴	.۰۰۲۶	.۰۱۰۹			

منبع: نگارندگان

اقتصادی در کلانشهرها ضرورت رسیدن به توسعه پایدار را تأکید می‌کند. اندیشه محله پایدار نیز در دل توسعه پایدار و مباحث مربوط به آن شکل می‌گیرد و توسعه پایدار در مقیاس محله به معنای ارتقاء کیفیت زندگی در آن، شامل همه ویژگی‌های اجزای زیست محیطی، فرهنگی، سیاسی، اداری، اجتماعی و اقتصادی بدون ایجاد مانعی برای نسل‌های آینده می‌باشد. امروزه نحوه مدیریت شهری می‌تواند در پایداری محلات آنها تاثیر گذار باشد و توافق جمعی بین‌المللی رو به رشدی وجود دارد که حکمرانی خوب شهری در دستیابی به توسعه پایدار ضرورت دارد. از این رو حکمرانی خوب شهری به عنوان کم اثر بخش‌ترین و کم هزینه‌ترین و پایدارترین شیوه اعمال مدیریت معرفی می‌شود. حکمرانی خوب شهری بر کاهش فاصله بین شهروندان و مدیران و همچنین افزایش نقش شهروندان در اداره امور شهرها و چگونگی تحقق مدیریتی کارا و بهینه با زمینه توسعه مردم‌سالاری و عدالت تأکید دارد.

شاخص‌های حکمرانی طبق برنامه سازمان برنامه توسعه ملل شامل مشارکت، شفافیت، قانونمندسازی، پاسخگویی، عدالت، مسئولیت‌پذیری، توافق جمعی، کارایی و اثر بخشی است. با مطرح شدن محله به عنوان سلول زندگی شهری تحقق توسعه پایدار نیز تنها در قالب توسعه محله‌ای و در مقیاس محلی دنبال شد بنابراین محلات بهترین نقطه شروع حرکت به سوی پایداری محض می‌گردد ابعاد پایداری بر پایه فصول دستور کار ۲۱ عبارتند از ابعاد فرهنگی - اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و کالبدی - نهادیکه هر کدام از این ابعاد دارای معیارهای مخصوص به خود می‌باشند: بعد فرهنگی - اجتماعی شامل معیارهای هویت،

بررسی تاثیر همزمان شاخص‌های حکمرانی خوب شهری نشان می‌دهد که از مجموع هفت شاخصی که به عنوان متغیر پیش‌بین وارد معادله رگرسیونی شدند، دو متغیر پاسخگویی و قانونمندی از معادله خارج شده و در نتیجه می‌توان گفت که دو متغیر پاسخگویی و قانونمندی، بر توسعه پایدار محله‌ای تاثیر معنی داری ندارند. نتایج نشان می‌دهد که متغیرهای زیر در معادله رگرسیونی باقی مانده و بر توسعه پایدار محله‌ای تاثیر معنی داری دارند: مشارکت، مسئولیت‌پذیری، شفافیت، عدالت، کارایی و اثر بخشی نتایج نشان می‌دهد که شاخص‌های زیر به ترتیب بیشترین تاثیر را بر توسعه پایدار محله‌ای دارند: مشارکت (/.۰۳۵۷)، کارایی و اثر بخشی (/.۰۳۱۹)، عدالت (/.۰۱۷۱)، شفافیت (/.۰۱۳۶) و مسئولیت‌پذیری (/.۰۱۰۹). بنابراین شاخص مشارکت بیشترین سهم را در پیش‌بینی تغییرات توسعه پایدار محله‌ای دارد. لازم به ذکر است که شاخص‌های فوق دارای تاثیر مثبت بر روی توسعه پایدار محله‌ای هستند.

بر طبق یافته‌ها، ضریب تعیین برابر با /.۳۵ بود. بدست آمده است که بدین معناست که شاخص‌های حکمرانی خوب در این پژوهش در مجموع می‌توانند ۳۵ درصد از تغییرات توسعه پایدار محله‌ای را تبیین کنند.

۷- نتیجه‌گیری

پیچیدگی فزاينده مسائل و مشکلات شهری به خصوص در کلانشهرها، نیاز آنها را به جامع نگری حل این مسائل اجتناب ناپذیر نموده است. مسائل و مشکلات محیطی و اجتماعی و

با توجه به داده‌های جدول (۴) و نمودار (۱) تایید می‌شود به طوری که اکثر محلاتی که دارای وضعیت حکمرانی خوب بودند از نظر شاخص‌های پایداری محله، نیز پایدار بودند. همچنین داده‌های حاصل از جدول (۶) نشان می‌دهد که تحلیل همبستگی بین هریک از شاخص‌های حکمرانی خوب شهری (متغیر مسقل)، با پایداری محله (متغیر وابسته) است است، به غیر از شاخص توافق جمعی، بقیه شاخص‌های حکمرانی خوب شهری با توسعه پایدار محله‌ای رابطه معناداری دارد.

جهت آزمون فرضیه چهارم از آزمون رگرسیون چند متغیره استفاده شد. نتایج نشان می‌دهد که شاخص‌های زیر به ترتیب یишترین تاثیر را بر توسعه پایدار محله‌ای دارند: مشارکت (۰.۳۵۷)، کارایی و اثربخشی (۰.۳۱۹)، عدالت (۰.۱۷۱)، شفافیت (۰.۱۳۶) و مسئولیت پذیری (۰.۱۰۹). بنابراین شاخص مشارکت ییشترين سهم را در پیش‌بینی تغییرات توسعه پایدار محله‌ای دارد. لازم به ذکر است که شاخص‌های فوق دارای تاثیر مثبت بر روی توسعه پایدار محله‌ای هستند

بنابراین نظر به آنکه ییشترين تاثیر بر روی توسعه پایدار محله‌ای در ابعاد مربوط به شاخص مشارکت است به نظر می‌رسد هرنوع سازو کار و برنامه‌ریزی در جهت پایدار ساختن محلات منطقه شش در راستای شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در گام اول باید مبتنی بر بهبود وضع شاخص مشارکت در سطح این محلات باشد برهمین اساس پیشنهادات زیر برای پایدار ساختن محلات ناپایدار در راستای شاخص مشارکت ارائه می‌شود:

- توجه به نابرابری‌های فضایی به وجود آمده در بین محلات و تلاش برای عدالت فضایی در سطح محلات منطقه
- با توجه به سهم ییشت شاخص مشارکت در مدیریت توسعه محله‌ای لازم است به این بعد توجه ییشتی شود و درگیر کردن شهر وندان را در طرح‌های شهری مورد تأکید قرار گیرد.
- ایجاد بسترها لازم و آموزش‌های مؤثر برای استقرار حکمرانی مناسب و توجه به ارتباط میان شورا - شهردار، برای کاهش فاصله میان مدیران و مردم.

سرزنگی، امنیت و ایمنی و احساس تعلق مکانی می‌باشد. بعد اقتصادی شامل معیارهای ارزش زمین، نظام فعالیت و اشتغال می‌باشد. بعد زیست محیطی نیز شامل معیارهای وجود فضای سبز محله‌ای، تراکم و ظرفیت قابل قبول تحمل محله، نظافت و پسماند، آلدگی‌های صوتی، و هوای دید و منظر می‌باشد.

در پژوهش حاضر جهت آزمون فرضیه‌های اول و دوم از تکنیک تصمیم‌گیری چند معیاره VIKOR استفاده شد. با استفاده از این تکنیک محلات منطقه ۶ تهران را براساس هشت شاخص حکمرانی خوب شهری (مشارکت، شفافیت، قانونمندسازی، پاسخگویی، عدالت، مسئولیت‌پذیری، توافق جمعی، کارایی و اثربخشی) و ۱۶ شاخص توسعه پایدار محله‌ای مورد بررسی و رتبه‌بندی شدند نتایج حاصل از این مدل نشان داد محلات محدوده مورد مطالعه از لحاظ شاخص‌های حکمرانی خوب شهری و شاخص‌های توسعه پایدار محله‌ای در وضعیت مطلوب نیستند و فرضیه اول و دوم تایید می‌شود. همچنین داده‌های حاصل از این مدل نشان‌دهنده تفاوت فاحش در بین محلات از لحاظ حکمرانی خوب شهری و پایدار محله‌ای بین رتبه‌های اول و آخر می‌باشد. به گونه‌ای از لحاظ شاخص‌های حکمرانی خوب شهری محله گاندی با امتیاز ۰.۰۰۰ در رتبه اول و محله بهجت‌آباد با امتیاز ۰.۹۲۴ در رتبه آخر قرار دارد، تفاوت زیادی دارد. از لحاظ شاخص‌های پایداری محله‌ای، آرژانتین - ساعی با امتیاز ۰.۰۰۰ به عنوان پایدارترین محله و محله نصرت با امتیاز ۱.۰۰۰ در رتبه آخر و به عنوان ناپایدارترین محله شناخته شد. جهت آزمون فرضیه سوم از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد نتایج این آزمون نشان می‌دهد که بین میزان حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای رابطه معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$). ضریب همبستگی بین حکمرانی خوب شهری و توسعه پایدار محله‌ای برابر با ۰.۱۷ و مثبت است که بدین معناست که با بهبود یافتن حکمرانی خوب شهری، پایداری محله‌ای نیز بهبود می‌باید. و بالعکس با کاهش سطح حکمرانی خوب شهری، سطح پایداری محلات کاسته می‌شود. بنابراین فرضیه سوم هم تایید می‌شود. همچنین این امر

منابع:

۱۲. رفیعیان، مجتبی، حسین پور، سید علی (۱۳۹۰)، حکمرانی خوب شهری از منظر نظریات شهرسازی، هله، ص ۵۲-۶۹.
۱۳. رهنمایی، محمد رحیم، عزت‌الله مافی و روح‌الله اسدی (۱۳۸۹)، تحلیل جایگاه حکمرانی خوب شهری در مشهد با الگوی SWOT، مجله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، شماره ۱۵، صص ۱۹۷-۲۲۴.
۱۴. شجاع عراقی، مهناز، سیمین تولایی و پرویز ضیائیان (۱۳۹۰)، مکانیابی بهینه پایگاه‌های پشتیبانی مدیریت بحران با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی، منطقه ۶ شهرداری تهران)، مطالعات پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، سال سوم، شماره دهم، صص ۴۱-۶۰.
۱۵. شکوهی، محمد، رهنمایی، محمد رحیم و نسرین گهری (۱۳۹۳)، مطالعه تطبیقی شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهرهای ایران، کنفرانس بین‌المللی برنامه‌ریزی و مدیریت شهری با تأکید بر مولفه‌های شهر اسلامی، مشهد.
۱۶. صرافی، مظفر، عبدالله‌ی، مجید (۱۳۸۷)، تحلیل مفهوم شهروندی و ارزیابی جایگاه آن در قوانین، مقررات و مدیریت شهری، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۶۳.
۱۷. غفاری نسب، اسفندیار (۱۳۸۷) (نقش شهروندی فعال در بهبود کیفیت زدگی شهری) به ویراستاری لیلا وحدتی وزهرا عسکری، مجموع مقالات دومین همایش نظارت همگانی شهروندی و توسعه سازمانی، (۴۴۹-۴۶۹).
۱۸. کاظمیان، غلامرضا، ابوالفضل مشکینی و شادی بیکلری (۱۳۹۰)، ارزیابی عملکرد مدیریت شهری در پایداری محله‌ای ناحیه ۲ شهرداری منطقه ۴ تهران، (محله‌های مجیدیه، شمس آباد و کالاد)، تحقیقات جغرافیایی، شماره ۲۱، صص ۷-۲۸.
۱۹. لینچ، کوین، (۱۳۷۸)، تئوری شکل خوب شهر، ترجمه سید حسن بحرینی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
۲۰. ماجدی، حمید، عندیلیب، علیرضا و زهرا مشارزاده (۱۳۹۴)، شناسایی شاخص‌های مؤثر بر مشارکت زنان در طرح‌های توسعه شهری، مجله باغ نظر، ش ۳۲، صص ۳-۱۲.
۲۱. مشکینی، ابوالفضل، پورموسی، سید موسی و سهراب مؤذن (۱۳۹۱)، ارزیابی الگوی مدیریت محله مبتنی بر شاخص‌های حکمرانی مطلوب شهری، فصلنامه مطالعات شهری، ش ششم.
۱. ابراهیم‌زاده، عیسی، اسدیان، مرتضی (۱۳۹۲)، تحلیل و ارزیابی میزان تحقق پذیری حکمرانی خوب شهری در ایران (مورد شناسی: شهر کاشمر)، مجله جغرافیا و آمیش شهری - منطقه‌ای، ش شش، صص ۱۷-۳۰.
۲. اژنگ، هیوا (۱۳۹۰)، سنجش کیفیت محیط شهری در منطقه شش تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی تهران.
۳. برک‌پور، ناصر، (۱۳۸۶)، حکمرانی خوب شهری و نظام اداره شهرها در ایران، مجموعه مقالات کنفرانس برنامه‌ریزی و مدیریت شهری، صص ۵۱۷-۴۹۱.
۴. برک‌پور، ناصر، اسدی، ایرج (۱۳۸۹)، تحلیل جایگاه حکمرانی خوب شهری در شهر مشهد با استفاده از مدل سوات، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، مشهد.
۵. بیگلری، شادی، (۱۳۹۰)، ارزیابی عملکرد مدیریت شهری در پایداری محله‌ای ناحیه ۲ شهرداری منطقه تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.
۶. ترابی، علیرضا، (۱۳۸۳)، مدیریت پایدار شهری در گرو حکمرانی خوب، شهرداریها، سال ششم، شماره ۶۹.
۷. تقوایی، علی‌اکبر، تاجدار، رسول، (۱۳۸۸)، درآمدی بر حکمرانی خوب شهری در رویکردی تحلیلی، فصلنامه مدیریت شهری، شماره ۲۳، صص ۵۸-۴۵.
۸. تقوایی، مسعود، تاجدار، رسول، (۱۳۸۸)، درآمدی بر حکمرانی خوب شهری در رویکردی تحلیلی، فصلنامه مدیریت شهری، ش ۲۳، ص ۵۸-۴۵.
۹. حاتمی‌نژاد، حسین، همکاران (۱۳۹۴)، ارزیابی خوب حکمرانی شهری در محلات پیرانشهر، فصلنامه شهر پایدار، دوره دوم شماره دوم.
۱۰. حاتمی‌نژاد، حسین، شریف‌زاده اقدم، ابراهیم (۱۳۹۴)، ارزیابی حکمرانی خوب در پایداری محله‌های شهری پیرانشهر، مجله شهر پایدار، ش ۲، صص ۱۰۵-۱۲۶.
۱۱. ذاکری، هادی (۱۳۸۹)، کتاب آموزشی مدیریت محله، نشر شرکت سفیر هوای تازه، تهران.

- Paper, No. 00-,4, the Encyclopedia of Life Support Systems, Sponsored by United Nations Educational, Scientific, and Cultural Organization(UNESCO).
32. UNDP,(Urban Governance Index), (2002), A Tool to measure progress in achieving
33. Good Urban Governance (Global Campaign on urban governance), available at:
34. <http://www.unhabitat.org>
35. Munier,N (2006)Hand Book on Urban Sustainability, Springer, The Netherlands. Vol 11, No 5, pp 583-589
36. Opricovic, Serafim and Tzeng, Gwo-Hshiung (2006), "Extended VIKOR Method in Comparison with Outranking Methods", European Journal of Operational Research. Vol 26, No 11, pp 178 –215
37. Radstrom,S(2003), Urban Identity and the Sustainability of Place, a Case Study of Neighbourhoods in Toronto, Master Thesis, University of MC master, Canada. Vol 22, No 9, pp 485 –580
38. -Weiss, G thomas,(2000), Governance, good governance and global governance: conceptual and actual challenges. Third World Quarterly, Vol 21, No 5, pp 795 –814
39. Willis,Micheal,(2006),sustainability:The Issue of our age, And a Concern for Local Government, public Management ,No88,pp8 -12.
40. Chavis, D.M. & Florin, P. (1990.) Community Development, Community Participation. San Jose, CA: Prevention Office, Bureau of Drug Abuse Services, Development of Health, Santa Clara County.
41. Smith, R.W. (1993) A theoretical basis for participatory planning, Journal policy sciences, No 4, pp. 275-295
22. موحد، علی، کمانزودی و همکاران(۱۳۹۳)، بررسی حکمرانی خوب شهری در محله‌های شهری مورد مطالعه منطقه ۱۹ شهرداری تهران، فصلنامه مطالعات برنامه ریزی شهری، سال دوم، شماره هفتم.
23. موحد، علی، همکاران(۱۳۹۴)، بررسی توسعه محله‌های شهری با تأکید بر الگوی حکمرانی خوب شهری، فصلنامه برنامه ریزی و آمیش فضایی، دوره ۱۹، شماره اول.
24. نظم‌فر، حسین، عشقی چهاربیج، علی و مهدی قاسمی(۱۳۹۳)، تحلیل وضعیت عدالت اجتماعی در ساختار فضایی درون شهری، فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی، ش ۱۱، صص ۹۱-۱۱۲
25. نوبری، نازک، رحیمی، محمد(۱۳۸۹)، حکمرانی خوب شهری (یک ضرورت تردید ناپذیر)، نشریه دانش شهر، ش ۱۱، ۳۶-۴۹
26. نوریان، فرشاد، عبدالهی ثابت، محمد مهدی (۱۳۸۸) تبیین معیارها و شاخص‌های پایداری در محله مسکونی، شهر نگار، شماره ۵۰، صص ۵۳-۴۹.
27. Barton, H,e al (2003). Shaping Neighbourhood: A Guide for Health Sustainability and Vitality, London and New York: Spon Press.86-99
28. Choguill,Charles L,(2007), developing sustainable neighborhood,Habit International, Vol.27, No.3.
29. Fargkou,M. C.(2009),Evaluation of urban Sustainability Through a Metabolic Perspective, Ph.D. Thesis, Environmental Sciences,Universitat Autonoma de Barcelona. No78,pp8 -13.
30. Gulland, E. J. M. and Akcakaya, H. R (2001). Sustainability indices for exploited populations. TRENDS in Ecology and Evolution. Vol.16 (12). <http://tree.trends.com>.
31. Harris, M, Jonathan, 2004, Basic Principles of Sustainable Development, GDAE Working